

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของบุคคลและในสังคม เพราะการศึกษาเป็นการเสริมสร้างบุคคลให้มีความรู้ ความคิดและสามารถในการประกอบอาชีพ มีจริยธรรม คุณธรรม ตลอดจนมีผลานามัยที่สมบูรณ์ รักและธำรงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีในด้านความเป็นพลเมืองดี การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จะเห็นได้ว่าการศึกษาคือเครื่องมือของการพัฒนา ก้าวล้ำคน เป็นทั้งเป้าหมายและมรรควิธีไปสู่การพัฒนาประเทศ ดังที่ ทรรคณิยา กัลยาณมิตร ได้อ้างถึง กระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงกล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาไว้ว่า

"การศึกษา เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของชีวิต เพราะเป็นรากฐานสำหรับช่วยให้บุคคลสามารถก้าวไปถึงความสำเร็จ ความสุข ความเจริญทั้งปวงทั้งของตนเองและส่วนรวม..."¹

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาถือว่าเป็นการศึกษาระดับสูงสุดในระบบการศึกษา เป็นการศึกษาที่เกิดขึ้นหลังจากมัธยมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาจึงเป็นสถาบันทางวิชาการที่สังคมมอบหมายให้ทำหน้าที่สร้างสรรคความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางปัญญาและคุณธรรมแก่บุคคลและสังคม สถาบันอุดมศึกษาจึงมักจะได้รับกา

¹ ทรรคณิยา กัลยาณมิตร, "ความคมทางการศึกษา," วารสารครุศาสตร์

สถาปนาขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมแต่ละยุคแต่ละสมัย¹ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษานั้น ยังไม่ได้ระบุไว้ชัดเจนหรืออย่างเป็นทางการ แต่ละสถาบันเพียงแต่ระบุหน้าที่ของสถาบันไว้ในพระราชบัญญัติของตน. คณะอนุกรรมการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นคณะกรรมการวางพื้นฐาน เพื่อการปฏิรูปการศึกษาได้ เสนอวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาไว้ดังนี้คือ

1. มุ่งพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาอย่างเต็มที่ ทั้งนี้เพื่อความก้าวหน้าของมนุษยชาติ
2. ผลัดกำลังคนด้านวิชาชีพชั้นสูง เพื่อการพัฒนาสังคม
3. เป็นศูนย์กลางการศึกษา เพื่อช่วยพัฒนาท้องถิ่น
4. รักษาและทนบำรุงศิลป และวัฒนธรรมของชาติ
5. ช่วยพัฒนาบุคคลให้มีศีลธรรม และจริยธรรม เพื่อให้ดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า และช่วยเหลือสังคมที่เป็นสมาชิก

สถาบันอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตบุคลากรทางพลศึกษา เช่น ครูพลศึกษา นักพลศึกษา เจ้าหน้าที่พลศึกษา ตลอดจนบุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับพลศึกษา เพื่อสนองความต้องการของสังคมในการทำหน้าที่รับใช้และบริการทางด้านการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สถาบันอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตบุคลากรเหล่านี้ ได้แก่ มหาวิทยาลัย วิทยาลัยครู และวิทยาลัยพลศึกษา สถาบันดังกล่าวนี้ต่างมีความมุ่งมั่นที่จะผลิตบุคลากรทางพลศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงสุด เดวิส (Davis) ซึ่งเป็นนักพลศึกษาที่มีชื่อเสียงกล่าวว่า "ถ้าหากสถาบันผลิตครูพลศึกษา ไม่มีจุดมุ่งหมายปลายทางเลยแม้แต่น้อยว่า ครูพลศึกษาที่ดี มีสมรรถนะสูงนั้นควรจะต้องประกอบไปด้วยอะไรบ้าง และเมื่อผลิตครูออกมาแล้วควรจะสามารถทำหน้าที่อะไรได้บ้าง เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะเป็นสถาบันผลิตครู

¹ วิจิตร ศรีสอ้าน, หลักการอุดมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2518), หน้า 14.

² สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, "รายงานการวิจัยเรื่องระบบอุดมศึกษาไทย." (ม.ป.ท., ม.ป.ป.), หน้า 41-42.

พลศึกษาต่อไป"¹ สถาบันผลิตบุคลากรทางพลศึกษาแต่ละแห่งต่างมีการสรรหาคณาจารย์ที่มี
สมรรถนะสูงทางพลศึกษา มีการจัดและพัฒนาเกี่ยวกับหลักสูตร ระบบบริหาร ระบบการ
เรียนการสอน สถานที่และอุปกรณ์ในการสอนที่เหมาะสม การจัดหาตำรา เอกสารไว้
ในห้องสมุดสำหรับการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนการจัดงบประมาณ เพื่อให้การผลิตบุคลากร
ทางพลศึกษาได้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

ในการศึกษาไม่ว่าจะเป็นระดับใดก็ตาม ผู้เรียนเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่กระบวนการ
การศึกษาจะต้องคำนึงถึง² แนวความคิดนี้สอดคล้องกับลู่จริต เพียร์ชอป และ วรศักดิ์
เพียร์ชอป ซึ่งได้กล่าวว่า "ตามแนวทางการศึกษาลุ่มใหม่เน้นถือว่าในบรรดาสมาชิกที่อยู่ใน
สถาบันการศึกษา ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญมากที่สุด การจัดหลักสูตร การเรียนการสอน
ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ก็มักจะจัดโดยยึดถือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student-centered)"³

นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา นับว่าเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญสำหรับสถาบัน
ผลิตบุคลากรทางพลศึกษา ซึ่งในอนาคตบุคคลเหล่านี้ จะต้องทำหน้าที่ดำเนินงานพลศึกษาด้วย
ความสามารถและมีประสิทธิภาพสูง ทำให้วิชาชีพพลศึกษาเป็นที่ยอมรับ เกิดความเชื่อถือ
ของสังคม มีความเจริญก้าวหน้าและเป็นการช่วยบรรเทาวิชาชีพพลศึกษาใหม่ในคงสืบไป
นิสิตนักศึกษาจึงควรที่จะได้รับการฝึกฝน อบรม และจัดให้ได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ เป็นอย่างดี

¹E.C, Davis, "The Survey of Professional Preparation in
Physical Education," Research Quarterly, อ้างถึงใน วรศักดิ์ เพียร์ชอป,
"หลักสูตรการผลิตครูพลศึกษา," วารสารสุขศึกษาพลศึกษาและสหันทนาการ 6 (ตุลาคม 2523)
: 3.

²ลุ่มน อมรวิวัฒน์, "บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา" ในการสอนและการวัดผลการ
ศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ฝ่ายวิชาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กรุงเทพมหานคร :
ฝ่ายวิชาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 120.

³ลู่จริต เพียร์ชอป, วรศักดิ์ เพียร์ชอป, "รายงานการวิจัย สภาพการให้คำปรึกษา
นิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," (กรุงเทพมหานคร : หน่วยพัฒนาคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2523), (บทคัดย่อ).

ก่อนที่จะสำเร็จการศึกษาไปประกอบอาชีพ เพราะการสำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้นต้อง หมายความว่า มีความสามารถในการคิดวินิจฉัยสภาพการณ์ และปัญหาในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะในสาขาวิชาของตนได้อย่างเป็นเหตุเป็นผล¹ จากการประชุมสัมมนาของผู้ทรงคุณวุฒิ จากหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะสถาบันผลิตครูพลศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางการผลิตครู พลศึกษา ผลการประชุม มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผลิตครูพลศึกษาดังนี้

1. สถาบันที่ทำการผลิตครูพลศึกษาควรมีปรัชญาปณิธานการผลิตครูพลศึกษาที่ แน่นอนดังนี้คือ ต้องการให้ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ มีคุณธรรม มีเจตนาดี และมีศรัทธาในวิชาชีพ สามารถที่จะพัฒนาสังคมได้ตามอุดมคติของวิชาชีพพลศึกษา อย่างแท้จริง
2. สถาบันแต่ละแห่ง ควรมีวัตถุประสงค์ของการผลิตครูของตนอย่างชัดเจน อย่างน้อยที่สุดเมื่อครูพลศึกษาสำเร็จออกมาแล้วควรมีความสามารถต่อไปนี้
 - ก. มีความรู้ในวิชาการโดยทั่วไป สามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ และสิ่งแวดล้อม
 - ข. มีความรู้และทักษะทางด้านพลศึกษา สามารถสอนและจัดดำเนินการกิจกรรม ต่าง ๆ ทางพลศึกษาของโรงเรียนให้บรรลุตามเป้าประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - ค. มีวิสัยทัศน์ของการเป็นครูพลศึกษา สำนึกในความสำคัญของบทบาทและ หน้าที่ ตลอดจนความรับผิดชอบของครูพลศึกษาที่มีต่อนักเรียน
 - ง. มีบุคลิกภาพดี และปฏิบัติตามอุดมคติของวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง
 - จ. ยึดมั่นในคุณธรรมและจรรยาบรรณของวิชาชีพพลศึกษา
 - ฉ. เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมี ประสิทธิภาพ²

เมื่อกล่าวถึงการศึกษาาระดับอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษา นับว่ามีความแตกต่างจาก การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเป็นอย่างมาก นิสิตนักศึกษาจะต้องมีความรับผิดชอบต่อบทบาท และหน้าที่ของตนเองอย่างสูง และต้องตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง แม้กระทั่งการ

¹ สวัสดิ์ สุคนธรังษี, "ปัญหานักศึกษาในการบริหารมหาวิทยาลัย," วารสารพัฒนบริหาร คำศัพท์ 12 (มกราคม 2523) : 23.

² สภาคณิสต์ศึกษา พลศึกษา และสันตนาการแห่งประเทศไทย, "รายงานการสัมมนาเรื่อง หลักสูตรการผลิตครูพลศึกษาและผู้ศึกษาในประเทศไทย," ระหว่างวันที่ 24-25 สิงหาคม 2522, วารสารผู้ศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ 6 (มกราคม 2523) : 2.

ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งใหม่ ๆ ที่ตนเองได้ประสบไม่ว่าจะเป็นด้านหลักสูตร วิธีการเรียน บรรยากาศแวดล้อมใหม่ ๆ ในสถาบัน กิจกรรมสังคมและสังคมของนิสิตนักศึกษา ประกอบกับวัยของนิสิตนักศึกษา โดยทั่วไปแล้วนิสิตนักศึกษาจะมีอายุระหว่าง 18-22 ปี บุคคลที่อยู่ในวัยนี้เป็นบุคคลที่มีอารมณ์อ่อนไหวมากกว่าบุคคลในวัยอื่น ๆ ในขณะเดียวกันก็กระตือรือร้นอยากรู้ อยากทดลองสิ่งแปลก ๆ ใหม่ มีความคิดคำนึงค่อนข้างพ้อฝัน และพร้อมที่จะรับอุดมการณ์ที่ตนเชื่อ¹ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคมอื่น ๆ เช่นต้องการความอิสระมากขึ้น มีความเชื่อมั่นสูง ล้นใจเรื่องเพศ อารมณ์รุนแรง ต้องการคบเพื่อนและความงดงามทางร่างกาย เป็นต้น ซึ่งแสดงว่าเป็นวัยที่มีการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาเหล่านี้อาจก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ต่อตนเองได้ ถ้าหากนิสิตนักศึกษาประสบปัญหาใดปัญหาหนึ่งแล้วแก้ปัญหาหรือตัดสินใจในเรื่องนั้นด้วยตนเองโดยวิธีการที่ผิด ๆ ก็จะเป็นโทษและผลเสียต่อตัวนิสิตนักศึกษาเอง

ในสถาบันอุดมศึกษา ภาระงานหรือภารกิจหลักของอาจารย์นั้น งานหลักได้แก่ การสอนในสถาบัน งานรองได้แก่ การให้คำปรึกษานิสิต วิทยุ เขียนตำรา บทความ งานเสริมได้แก่ งานธุรการหรือบริหาร งานกรรมการและการเพิ่มพูนความรู้ งานอื่น ๆ ได้แก่ การให้บริการชุมชน ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ² งานการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษานั้น มีความสำคัญนอกจากงานการสอน ทั้งนี้เพราะในด้านการศึกษานั้นทางสถาบันได้คำนึงถึงตัวผู้เรียน คือ นิสิตนักศึกษา เป็นอันดับแรก และเพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่สถาบันการศึกษาปรารถนา จึงมีการจัดนิสิตนักศึกษาให้อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษาจะเป็นที่ปรึกษาแนะนำ เกี่ยวกับทางด้านการเรียน และทาง

¹ ลิวส์ดี ลูคนธรังษี, "ปัญหานักศึกษาในการบริหารมหาวิทยาลัย," หน้า 23.

² ไพฑูรย์ ลินลารัตน์, หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2524), หน้า 203.

ด้านส่วนตัว ตลอดจนปัญหาอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวนิสิตนักศึกษา ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียน แนวความคิดนี้สอดคล้องกับ อมร รักษาสัตย์ที่กล่าวว่า "การศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะให้ ได้ผลดี ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และศิษย์ด้วย จึงนิยมสั่งให้ระบบแนะนำ แก่นักศึกษา โดยมอบให้นักศึกษาแต่ละคนมีอาจารย์ผู้คอยแนะนำการศึกษาให้กับตนตลอดเวลาที่ ศึกษาอยู่..."¹

ในสถาบันผลิตบุคลากรทางพลศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา เป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญ ต่อนิสิตนักศึกษามากในด้านให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษา เรื่อง ส่วนตัวของนิสิตนักศึกษา การที่จะช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษา เป็นอย่างดี อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องรับบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ตลอดจนมีการปฏิบัติหน้าที่ อย่างเต็มภาคภูมิ ในทางตรงข้ามถ้าหากอาจารย์ที่ปรึกษาไม่เข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของ ตนเอง ก็ย่อมจะเกิดปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังที่ ลู่ภาพรรณ โศตรจรัส ได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับปัญหาของอาจารย์ที่ปรึกษาว่า

อาจารย์บางท่านไม่เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนในการให้คำปรึกษาแก่นิสิต ไม่ช่วย ในการวางแผนเรียน หรือใหนักสิตทำตามคำแนะนำของตนอย่างเคร่งครัด ส่วนใหญ่ ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อบังคับของการศึกษา ของมหาวิทยาลัย ไม่ค่อยมีการติดต่อหรือความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและ อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษาคนเก่ากับอาจารย์ที่ปรึกษาคนใหม่และระหว่างอาจารย์ ที่ปรึกษากับนิสิต จะพบกันเฉพาะเวลาเปิดภาคการศึกษาเพื่อลงทะเบียนเรียนเท่านั้น

¹อมร รักษาสัตย์, "แนวการวัดปริมาณการปฏิบัติงานประจำของอาจารย์ในสถาบัน อุดมศึกษา," บรรณสาร สพบ. 1 (สิงหาคม, 2512) : 5.

²ลู่ภาพรรณ โศตรจรัส, "นิสิตนักศึกษากับการปรับตัวในมหาวิทยาลัย," เอกสาร ประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องบทบาทและความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อ นิสิต, (กรุงเทพมหานคร : หน่วยพัฒนาคณาจารย์ สุภาพรรณมหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 7.

เนื่องจากบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มีความสำคัญต่ออาจารย์ที่ปรึกษาในการที่จะปฏิบัติตามบทบาทนั้น ๆ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิต นักศึกษา เกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาสาขาวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทดังกล่าวมีมากน้อยเพียงใด แตกต่างกันหรือไม่ บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่จะเป็นประโยชน์และเกิดผลดีแก่นิสิตนักศึกษามากที่สุดควรจะเป็นอย่างไร ผู้วิจัยเชื่อว่าการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ค้นพบแนวทาง วิธีการดำเนินการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาสาขาวิชาพลศึกษา อันจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบัน เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา การจัดระบบการให้คำปรึกษา ซึ่งจะเป็นผลให้การดำเนินงานด้านผลิตรายการพลศึกษาในสถาบันผลิตบุคลากรทางพลศึกษาสามารถบรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาสาขาวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาระหว่างสถาบันเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งจะศึกษาถึงบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งได้แก่ มหาวิทยาลัย วิทยาลัยครู และวิทยาลัยพลศึกษา โดยครอบคลุมถึงบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ในด้านการศึกษาของนิสิตนักศึกษา
2. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ในด้านสวัสดิการของนิสิตนักศึกษา
3. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ในด้านการพัฒนา นิสิตนักศึกษา
4. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ในด้านวิชาชีพพลศึกษา
5. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ในด้านการดำเนินงานให้คำปรึกษา

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่า ผู้ตอบแบบสอบถามคืออาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา ได้ตอบตามความเป็นจริงและเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ การสุ่มกลุ่มตัวอย่างไม่ได้คำนึงถึงเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งอาจจะทำให้ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทต่าง ๆ ของอาจารย์ที่ปรึกษาแตกต่างกันออกไปได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาลำชาวิชาวุฒศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
2. เป็นประโยชน์โดยตรงต่ออาจารย์ที่ปรึกษาลำชาวิชาวุฒศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาและเพิ่มพูนสมรรถภาพ ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา
3. เป็นแนวทางในการจัดระบบการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. เป็นแนวทางในการวิจัยทางด้านที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาลำชาวิชาวุฒศึกษา

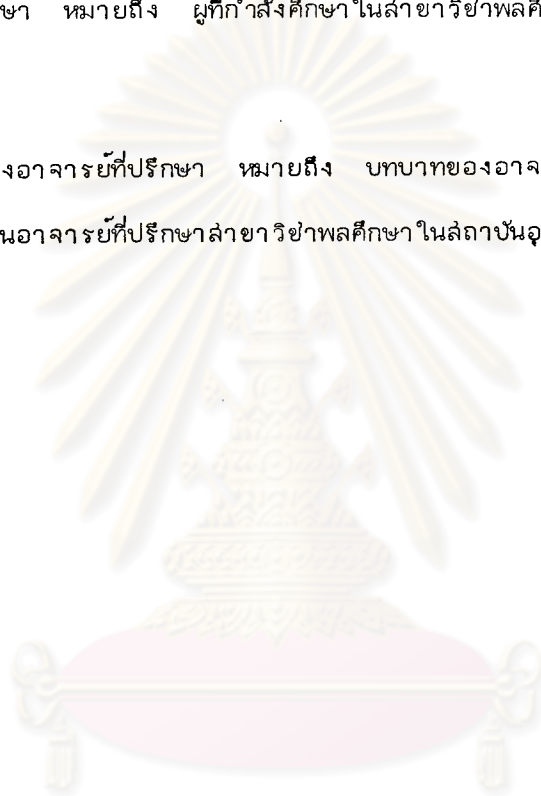
คำจำกัดความของการวิจัย

บทบาท หมายถึง รูปแบบของพฤติกรรมที่แสดงออกมาตามสิทธิและสถานภาพตามตำแหน่งหน้าที่ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับ ซึ่งสามารถสังเกตและวัดออกมาได้ หรือนัยหนึ่งการกระทำตามหน้าที่ที่กำหนดไว้

อาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง อาจารย์ล่าช้าวิชาพลศึกษาที่ได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือแนะแนวทางที่ดีในด้านการศึกษาและด้านส่วนตัวแก่นิสิตนักศึกษาล่าช้าวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

นิสิตนักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในล่าช้าวิชาพลศึกษาไม่เกินระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา

บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ควรจะปฏิบัติในการทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาล่าช้าวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย